

عنوان مقاله:

رویکردی به نسبشناسی و روابط آن با تاریخ نمونه موردی؛ نسبشناسان ایل بیرانوند در لرستان

محل انتشار:

چهارمین همایش پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی شاهین - عضو هیأت علمی گروه علوم سیاسی و استادیار دانشگاه لرستان

اسماعیل سپهوند - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، دانشگاه لرستان.

نعمتی نعمتی - کارشناسی ارشد تاریخ ایران بعد از اسلام

خلاصه مقاله:

نسبشناسی یا تبارشناسی یکی از شاخه های علم تاریخ است که کاربرد آن برای خاندانهای حکومتگر چه در سطح قلمرو وسیع چه در سطح محلی به روشنی دیده شده و بیشترین کاربرد آن در مناطق محلی و زندگی عشایری و روستایی که طایفهگرایی غالب است، میباشد. با توجه به نقش طوایف و سران آنها در تاریخ غرب کشور بهویژه لرستان در عصر قاجار و پهلوی و فقدان منابع کتبی و کتابت که از عوامل زندگی ایلپاتی و عشایری بود، توجه به نسب شناسی و تاریخ روایی از ویژگی این نوع زندگی است. از جمله ایل بیرانوند، در میان ایشان نسبشناسان و مورخان چندی برخاسته اند که تنها به ذهن و حافظه خود متکی بوده و هستند. علم نسبشناسی به صورت سینه به سینه در میان نسبشناسان ایل بیرانوند به نسلهای بعدی منتقل شده است. از جمله آنها استاد مرحوم صیدجعفر سپهوند، استاد غلامرضا محمدی سپهوند و استاد حبیبالله محمدیسپهوند میباشد

کلمات کلیدی:

نسبشناسی، لرستان، تاریخ محلی، صیدجعفر سپهوند، غلامرضا محمدی سپهوند، حبیبالله محمدیسپهوند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/467613>

